

Als de Amelandse reddingsbrigade even niets te doen heeft

DE SPANNENDSTE TAXI VAN NEDERLAND

Reddingswerkers op zee zijn altijd vrijwilligers. Vanwege het incidentele karakter van het reddingswerk – je weet nooit waar of wanneer het noodlot toeslaat – kan dat niet anders. Maar als je zó verknocht bent aan de woeste baren dat je ze eigenlijk geen dag wilt missen, en je ziet een mogelijkheid om je eigen boot te exploiteren, dan kun je er zomaar een heel fijn baantje van maken.

TEKST: MICHEL HEEMSKERK
FOTO'S: SUZUKI

Menig zeiler zal zijn wenkbrauwen fronsen bij het zien van bijgaande foto's. Zeilers zijn niet alleen zeilers omdat ze watersport daadwerkelijk als sport zien – actief bezig zijn om te proberen onder gegeven omstandigheden het maximale uit het materiaal te halen – maar in het geval van grotere boten vaak ook voor de rust. Bovengetekende is een zeiler en gebruikt uiteraard zijn motor (in zijn grotere boot); om de haven uit te komen c.q. in te varen, en als de tijd het toelaat om naar ruimer water te varen, om daar zo spoedig als mogelijk de motor af te zetten ten gunste van de stille – gratis! – windenergie. Het zal niemand verbazen dat bovengetekende motorboten liever aan de kade ziet liggen dan op een plas tegenkomt. Is ook niet zo'n probleem, want op het

Markermeer en het IJsselmeer zie je meer dan een mijl uit de kust hoe dan ook weinig motorboten, en boven de windkracht vier eigenlijk al helemaal niet meer. En is het een keertje mooi weer en komen de motorboten wel uit de beschutting van hun hol aan de kant, dan kun je als zeiler altijd nog uitwijken naar de Waddenzee, waar het gemiddelde motorjacht zich al helemaal niet laat zien. Is het niet omdat ze gewoon niet zeewaardig zijn (= zinken bij golfslag), dan wel omdat de motoren te zwak zijn om tegen de elementen op te boksen.

HEKEL AAN MOTORBOTEN?

Riepen wij daar dat we een hekel hebben aan motorboten? Da's niet helemaal waar, want in ons vaargebied voorzien vistrawlers ons van *frutti di mare*, zetten veerdiensten ons over van het vasteland

naar de geliefde Waddeneilanden, en kan de KNRM (Koninklijke Nederlandse Reddings Maatschappij) ons uit de penarie helpen als er ooit iets heel erg mis gaat. En dan zwijgen we nog maar even van de lieve baggerschepen die ervoor zorgen dat we met onze bijna twee meter stekende kiel bijna overal door kunnen varen in plaats van hopeloos vast te lopen. En laten we vooral niet roomser dan de paus zijn; als we zelf eens lekker kunnen knallen met een speedboot zullen we het ook zeker niet laten, al vinden we wel dat het een doel moet dienen. En we zijn de enigen niet. De eigenaren van de mooie rode Madera RIB op deze pagina's dachten er ook zo over. Vroeger waren de oprichters van Tornado Ameland werkzaam voor de reddingsmaatschappij KNRM. Dat wil zeggen, totdat ze besloten hun eigen

reddings- en bergingsdienst te beginnen. Was er werk genoeg of werk te weinig voor allen, al snel besloot men dat er wel meer met de boot van hun keuze gedaan kon worden. RIB staat voor Rigid Inflatable Boat, wat zo veel wil zeggen als: vaste bodem met opblaasbare randen, een kruising tussen (uiterst snelle) speedboot en (uiterst stabiele) rubber boot. RIBs hebben een unieke eigenschap; je kunt er zo raar mee doen als je wilt, maar ze zijn feitelijk niet klein te krijgen. Windstil of storm, weinig golfslag of veel, diep of ondiep; waar de gemiddelde Amsterdamse drugsdealer in zijn even snelle als luxueuze Bayliner al lang een veilige haven heeft opgezicht, haalt een RIB-bemanning lachend de schouders op. En waarom het allemaal niet uitmaakt... In de eerste plaats kleven RIBs aan het

RIBS ZIJN VEELZIJDIG

Er worden sinds kort ook met veel enthousiasme offshore-races mee gevaren.

